

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu bad jeg ikke hr. Hækkerup om at forholde sig til, hvad hr. Hækkerup troede at statsministeren ville gøre. Det er i øvrigt meget klart, hvad statsministeren vil gøre, hvilke konsekvenser statsministeren har tænkt sig at drage, for det svarede statsministeren på for 2½ time siden. Men jeg spørger hr. Klaus Hækkerup som socialdemokrat: Hvilken forventning havde Socialdemokraterne til, hvad statsministeren skulle gøre?

Lad os nu sige, at hr. Klaus Hækkerup faktisk var statsminister, hvad ville hr. Klaus Hækkerup så have gjort i den situation? For hvis vi kan få det svar, kan vi måske også forstå, hvad Socialdemokratiet lægger i forståelsen af det her forslag til vedtagelse.

Hr. Rune Lund har jo i hvert fald forholdt sig til, at hvis han var statsminister, så ville det her betyde en fyring af transportministeren.

Nu vil jeg så spørge hr. Klaus Hækkerup: Hvis hr. Klaus Hækkerup var statsminister, hvordan skulle det her forslag til vedtagelse så fortolkes?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det ville afhænge af, hvilket parlamentarisk grundlag der var, og hvad det parlamentariske grundlag havde tilkendegivet. Det parlamentariske grundlag, der er i Folketinget, har tilkendegivet, at det her ikke skal have nogen konsekvenser. Det må jeg tage til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere meddelt finde sted på torsdag, den 20. april 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 31/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg gør opmærksom på, at der er bedt om forlænet taletid. Taletiden for ordførerne er 10 minutter.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Verden blev den 11. september rystet. Året er ligegyldigt, det er en dato, som hos os alle fremmaner uhyggelige billeder. Siden er terroren rykket nærmere og nærmere, senest med terrorangrebet sidste sommer i London.

Ethvert terrorangreb er et angreb på vor sikkerhed og frihed, og når friheden og sikkerheden rystes, har vi politikere og samfundsborgere pligt til at se på, om der er noget, vi har overset, noget, der skal forbedres i lovgivningen.

Det var naturligt, at regeringen og Folketingets partier kiggede på lovgivningen og konventionerne og beredskabsplanerne efter 11. september, og det er naturligt, at lovgivningen løbende og jævnlige ses efter. Danmark må værge sig så godt som det er muligt, for at vi kan forblive et frit samfund inden for retsstatens principper. Terrorister skal kunne strafforfølges og dømmes med lovens højeste straf. Danmark må aldrig blive særlig tiltrækkende for terrorister, fordi der var noget, vi havde forsømt.

I Venstre insisterer vi på, at de frihedsrettigheder og frihedsværdier, vi bekender os til, stadig skal være grundlæggende i vort land. Udgangspunktet i Danmark er de demokratiske værdier, og de værdier kommer under pres, når vi skal sikre os mod den modbydelige og brutale terrorisme, hvis grimme fjæs vi har set med de senere års terrorhandlinger.

Kl. 17.30

Opgaven er at forene frihed og sikkerhed. Det er et dilemma, og vi står der over for et vanskeligt lovgivningsarbejde. Vi ønsker som et liberalt parti på den ene side at beskytte personlige og samfundsmæssige værdier mod overgreb, og på den anden side vender vi os mod indgreb i frihedsrettighederne og vender os imod, at Danmark ender som et overvågningssamfund, hvor den lovlydige borger bestandigt overvåges.

Hvor balancepunktet ligger, beror altid på en politisk afgørelse og ikke blot under hensyntagen til forholdene i Danmark, men også under